

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Krajské státní zastupitelství v Praze**, se sídlem Husova 243/11, Praha 1, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 3. 7. 2023, č. j. 51 A 51/2023 - 12,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2023, č. j. SIN 202/2023 – 6, kterým žalovaný změnil (konkretizoval) výrok rozhodnutí Okresního státního zastupitelství v Kutné Hoře (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 28. 4. 2023, č. j. SIN 9/2023 – 6 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“). Rozhodnutí správních orgánů se týkala žádosti stěžovatele o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“). Žalobce současně s podáním žaloby požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[2] Krajský soud v záhlaví specifikovaným usnesením zamítl žádost žalobce o přiznání osvobození od soudních poplatků (výrok I.) i návrh žalobce na ustanovení zástupce (výrok II.). Zároveň soud vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku za žalobu (výrok III.) a k odstranění vad žaloby (výrok IV.). Zamítnutí žádosti o osvobození od soudního poplatku soud odůvodnil tím, že jde o další spor vyvolaný žalobcovým zájmem o veřejné záležitosti a fungování veřejných institucí, který sice má žalobce plné právo iniciovat, vést a mít možnost v něm hájit svá práva, není však důvod, aby náklady na tento spor za něj nesl pravidelně stát. Konstatoval, že žalobce požadoval blíže nespecifikované písemnosti a informace, přičemž není zřejmé, že by se jeho životní sféry skutečně dotýkaly, natož pak citelným způsobem. Vzhledem k tomu, že v posuzovaném případě nebyly splněny

podmínky pro osvobození žalobce od soudních poplatků, zamítl krajský soud i návrh žalobce na ustanovení zástupce.

[3] Proti usnesení krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud výroky I. a II. změnil tak, že se jeho „*požadavku a na přiznání osvobození od soudních vyhovuje – přiznává jakož i bezplatnému přiznání právní pomoci*“. Rovněž navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil výrok III. napadeného usnesení. Uvedl, že krajský soud vůči jeho osobě pokračuje „*v metodice vytvořené StB*“. Poukázal na to, že nemá peněžní prostředky na zaplacení soudního poplatku. Postup krajského soudu označil za tendenční; dle jeho tvrzení porušuje právo a etiku EU a degraduje právní stát. Stěžovatel dále požadoval opravu zdůvodnění napadeného usnesení, neboť v něm dle jeho přesvědčení dochází k dehonestaci jeho osoby. Požádal i o osvobození od soudních poplatků a navrhl, aby mu Nejvyšší správní soud pro řízení o kasační stížnosti ustanovil zástupce.

[4] Nejvyšší správní soud předně připomíná, že žádostí stěžovatele o osvobození od soudních poplatků v řízení o kasační stížnosti se nezabýval. Jelikož krajský soud v předložené věci nerozhodoval meritorně (tj. ve věci samé), stěžovateli podáním kasační stížnosti proti tomuto usnesení povinnost zaplatit soudní poplatek nevznikla (viz odstavec [3] usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2023, č. j. 3 As 178/2023 - 8).

[5] Podle § 106 odst. 1 soudního řádu správního (dále je „s. ř. s.“) je stěžovatel povinen v kasační stížnosti uvést, z jakého důvodu napadá rozhodnutí krajského soudu. Kasační stížnost lze přitom podat jen z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

[6] Podle § 106 odst. 3 věta první s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

[7] Jelikož důvody, které stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, nebyly dle Nejvyššího správního soudu natolik konkrétní, aby je bylo možné považovat za kasační námitky ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s. vyzval podle § 106 odst. 3 s. ř. s. stěžovatele usnesením č. j. 3 As 178/2023 - 8, výrokem II, aby ve lhůtě jednoho měsíce doplnil kasační stížnost o konkrétní důvody, pro které považuje rozhodnutí krajského soudu za nezákonné a aby rovněž uvedl, co navrhuje. Stěžovatele zároveň poučil, že pokud této výzvě nevyhoví, tj. neodstraní-li vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě a v řízení pro tyto nedostatky nebude možné pokračovat, kasační stížnost odmítne (§ 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona). Výrokem I. zamítl žádost stěžovatele o ustanovení zástupce.

[8] V reakci na výzvu k doplnění obdržel Nejvyšší správní soud (prostřednictvím krajského soudu) ve stanovené lhůtě podání stěžovatele, v němž uvedl, že požaduje, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení, rozhodnutí žalované i rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Zároveň požadoval, aby Nejvyšší správní soud uložil správnímu orgánu I. stupně povinnost podat stěžovateli v plném rozsahu informace, kterých se domáhal v podání ze dne 17. 3. 2023, zejména aby (oba správní orgány) byly povinny uvést, kde v podáních ze dne 24. 5. 2003 a doplnění ze dne 9. 6. 2003, adresovanému zastupitelstvu města Čáslav „*hrubě urazil a pomluvil tehdejšího starostu H.*“. Uvedl, že veškeré postupy správních orgánů se řídí metodikou „*tzv. tajného spisu VSZ Praha (..) č. j. 9 spr 151/2022*“,

pokračování

přičemž tento materiál mu „*VSZ Praha a NSZ Praha*“ odmítají vydat. Poukázal rovněž na to, že Česká republika porušuje Ústavu ČR, právo, etiku EU, přičemž stěžovatel dle svých slov neučinil nic nezákonného. Doplnil několik dalších tvrzení stran postupu České republiky či jejích orgánů vůči své osobě.

[9] Nejvyšší správní soud má za to, že stěžovatel ani přes výzvu obsaženou v usnesení č. j. 3 As 178/2023 - 8, svá tvrzení uvedená v kasační stížnosti a v navazujícím podání dostatečně skutkově a právně nekonkretizoval. Rovněž nespecifikoval, v čem spatřuje nezákonnost, resp. vadnost jednotlivých výroků krajského soudu. Z tvrzení, která uvedl v kasační stížnosti i jejím následném doplnění je patrné, že subjektivně pocituje jistou ujmu, která mu napadeným rozhodnutím měla vzniknout. S rozhodovacími důvody, na kterých krajský soud založil napadené usnesení, však nepolemizuje, nýbrž pouze popisuje celou řadu dalších tvrzených (negativních) postupů Českého republiky (či jejích orgánů) vůči své osobě. Jinými slovy, na argumentaci krajského soudu v napadeném usnesení stěžovatel adekvátně nereaguje.

[10] Jelikož tedy kasační stížnost neobsahuje všechny náležitosti a stěžovatel ani přes výzvu soudu vady kasační stížnosti neodstranil, nelze pro tento nedostatek v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[11] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.), podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Žalovaný nebyl účastníkem tohoto řízení o kasační stížnosti, žádné náklady řízení mu tudíž vzniknout nemohly, proto o nich Nejvyšší správní soud nerozhodoval.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2023

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu